

Opiskelija Aallon harjalla

“Ei kai ole kuitenkaan tarkoituksenmukaista, että pääsykokeilla Teknilliseen korkeakouluun sisään päässyt opiskelija valmistuukin kauppatieteiden maisteriksi tai päinvastoin?”

Aalto-yliopisto tulee, mutta miten se vaikuttaa aivan tavallisen opiskelijan elämään?

Hanna Paananen

AALTO-YLIOPISTOLTA odotetaan paljon, mutta fakta on se, että mitään kurssitaivasta ei opiskelijan eteen heti uuden yliopiston alkutaipaleella aukene. Kukaan sitä tuskin odottaakaan, harvoin mikään hurjalla hopulla valmisteltu on loppujen lopuksi valmis syntyessään. Opiskelija voi lähinnä odottaa ja toivoa pienin askelin tapahtuvaa loppuun asti mietittyä kehitystä. Toisaalta monelle opiskelijalle on tällä hetkellä vielä hämärän peitossa se, mitä pitäisi odottaa, sillä tiedottamista opiskelijoiden suuntaan ei todellakaan voi sanoa liialliseksi tai edes riittäväksi.

Parhaimmillaan Aalto voi toki tarjota mahdollisuuden laajempaan kurssitarjontaan ja entistä monipuolisempaan tutkintoon. Olisi hienoa, jos opiskelija todella voisi Aallon myötä tulevaisuudessa sisällyttää tutkintoonsa enemmän erilaisia kauppatieteellisiä, miksipä ei vaikka taidepainotteisempiäkin kursseja ja yhdistellä niistä esimerkiksi mieleisensä ja järkevän sivuainekokonaisuuden, joka toimivalla tavalla täydentäisi teknistä koulutusta.

Monet ovat kuitenkin hieman skeptisiä sen suhteen, paljonko Aalto helpottaa opiskelijoiden liikkuvuutta näiden kolmen korkeakoulun välillä. Aallon alkutaipaleella opiskelijoiden liikkuvuutta helpotetaan lähinnä tiettyjen kurssien osalta. Jokaisesta korkeakoulusta on valittu kursseja, joilla on kiintiöt muiden korkeakoulujen opiskelijoille. Näiden vapaan liikkuvuuden kurssien lisäksi on tarjolla poikkitieteellisiä maisteriopintokokonaisuuksia, lisäksi opiskelija voi tietenkin opiskella sisäisellä JOO-oikeudella toisen koulun opintoja. Mutta miten sitten tulevaisuudessa? Kuinka nopeasti ja kuin-

ka paljon liikkuvuus helpottuu? Kuinka paljon sen pitäisi ylipäättään helpottaa?

Opiskelijan näkökulmasta on tässä vaiheessa vaikea sanoa, miten liikkuvuutta Aallon sisällä pitäisi kehittää. Toisaalta Aallon odotetaan tuovan mukanaan laajan tarjonnan erilaisia kursseja, toisaalta taas eri koulujen opiskelijat haluavat säilyttää oman erityisasemansa ja oman erityisosaamisensa. Ei kai ole kuitenkaan tarkoituksenmukaista, että pääsykokeilla Teknilliseen korkeakouluun sisään päässyt opiskelija valmistuukin kauppatieteiden maisteriksi tai päinvastoin? Tämä on toki kärjistetty esimerkki, sillä onhan jokaisessa tutkinto-ohjelmassa omat pakolliset kurssinsa ja tietyt perusopinnot, jotka jokaisen on suoritettava.

Oman mausteensa Aalto-opiskelijan elämään tuo myös ylioppilaskuntien yhdistyminen, mikä ei sekään ole ollut aivan helppoa. Kolmen eri ylioppilaskunnan ominaispiirteet ja perinteet on ymmärrettävistä syistä hankalaa sovittaa yhteen. Me teekkarit haluamme olla teekkareita, mutta miksi emme voisi kuitenkin leikkiä kaikkien kanssa? Monen mielessä herää varmasti kysymys siitä, että hämärtyykö teekkariuden raja. Kuka saa tulevaisuudessa pitää tupsulakkia? Kuka voi osallistua tekkareille tunnusomaiseen fuksikasvatukseen hankkiakseen pisteitä lakin saamista varten? Ja miten käy monelle niin rakkaan killan? Kysymyksiin voi lyhyellä tähtäimellä vastata yksinkertaisesti siten, että asiat säilyvät uudessakin ylioppilaskunnassa ennallaan. Monimutkaisempaa sen sijaan on vastata siihen, miten asian laita on vaikkapa parin vuosikymmenen kuluttua.

“Tiedottamista opiskelijoiden suuntaan ei todellakaan voi sanoa liialliseksi tai edes riittäväksi.”

Kaikenkaikkiaan voi kai sanoa, että opiskelija odottaa Aallon tarjoavan aivan uusia mahdollisuuksia, mutta ei aivan lähitulevaisuudessa kovinkaan laajassa mittakaavassa. Aalto-opiskelija myös toivoo, että kehitystyöhön uhrattaisiin riittävästi tunteja, jotta uudistuksesta saataisiin opiskelijankin kannalta mahdollisimman hyvä juttu. Ei kai yliopiston statusarvo ja rahavarat yksinään riitä luomaan Aallosta opiskelijan onnea jos ei opiskelijaa muisteta huomioida riittävästi?

Kirjoittaja on tekniikan ylioppilas ja Maanmittarikillan puheenjohtaja, sähköposti hanna.paananen@tkk.fi.

